

[Jens Thoft]

met på en lang række områder. Jeg vil gerne her sige, at det i så henseende ikke skal mangle på velvilje fra SF.

Jeg synes, vi skal erindre, hvad der er sket i dag, nemlig at vi i formiddags gennem successionsreglerne forærede landets rigeste familier formuer, når vi nu igen her i de sene aftentimer forærer landets mest velhavende store beløb. Når hr. Aagaard siger, at formueskatten – og så er der jo ikke et øje tørt – har jaget hundreder af virksomheder uden for landets grænser, og at dygtige ledere er tvunget til udlandet – og der er ikke et øje tørt – så vil jeg gerne tage et væddebål med hr. Aagaard om, at der forsvinder lige så mange virksomheder, og at der forsvinder lige så mange velhavere til udlandet, som der altid har gjort. Det kan vi ikke afgøre i dag; det kan vi først afgøre, når vi har tallene for skatteflugten i 1989. For disse griske mennesker vil naturligvis ikke nøjes med den sølle lettelse, som ligger i formueskatten, for det er jo en sølle lettelse, når man tager skatelofterne i betragtning. Det er typisk 0,26 pct. for multimillionæren af den skattepligtige formue, der skal betales, og 0,26 pct. er jo ikke nogen herregård. Dertil kommer, at det er af den skattepligtige formue, altså efter at den er reduceret med nedslag for fysiske erhvervsaktiver, og efter at forlods afskrivninger er trukket fra, ligesom patenter og goodwill osv. ikke medregnes overhovedet. Den skattepligtige formue er typisk langt under halvdelen af den reelle formue. Der er efter min opfattelse ingen, som vil ophøre med at flytte ud af dette land på grund af denne lempelse.

Når hr. Aagaard lover flere arbejdspladser og bedre beskæftigelse og større arbejdsglæde, vil jeg derfor gerne spørge hr. Aagaard, hvad han bygger det på. Præcis lige så lidt, som da man i sin tid lovede, at der ville komme masser af arbejdspladser i Nordjylland, når bare vi kom ind i EF. Løfterne i forbindelse med formueskatten er præcis lige så tomme.

Mine sidste ord skal være, at der burde kunne blive nogle gevaldige valgbidrag til de borgerlige partier fra landets rigeste familier, efter at de har fået foræret store milliardbeløb på grund af det, der skete i formiddags, og på grund af lempelserne af formueskatten.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jeg vil opfordre hr. Jens Thoft til at komme

til det virkelighedsnære og saglige. Det er ikke muligt, når 1989 eller 1990 er gået, at sige, om der kom flere eller færre fraflyttere. Det er noget, man kan gøre i kemien, hvor man kan lave et forsøg og gentage det for at se, hvilke virkninger det har, hvis man tilføjer en eller anden ny ingrediens. Men det kan man ikke, når der kommer en lov. Det, man skal sammenligne med, er jo, hvor mange der ville være blevet skatteflygtninge, hvis loven ikke var blevet vedtaget. Og det hjælper ikke spor at sammenligne med, hvor mange der har været i et fortidigt år. Derfor kan vi ikke kaste det i hovedet på hinnan den, uanset hvad statistikken end vil sige i 1989 og 1990, for det vil jo afhænge af mange forskellige ting, f.eks. om der har været særlig trist regnvej i en eller anden sommer.

Hr. Lykketoft havde fundet et nyt lille strå at klamre sig til. Hr. Lykketoft taler om, at han gerne vil have et bredt samarbejde i Folketinget. Ja, men når man har hørt, hvordan hr. Lykketoft i det ene indlæg efter det andet placerer Fremskridtspartiet som et parti, der er fuldstændig ude på fløjen, kan man da ikke tænke et bredere samarbejde end et samarbejde, der netop omfatter Fremskridtspartiet. Man kan da ikke få noget bredere, end når man får et parti med, der efter hr. Lykketofts egen definition er så langt fra de andre. Derfor er det brede samarbejde i Folketinget efter hr. Lykketofts måde at placere partierne på et samarbejde, hvor Fremskridtspartiet spiller førsteviolin, og det gør vi gerne.

(Kort bemærkning).

Aagaard (KF):

Jeg medgiver da meget gerne hr. Jens Thoft, at det kan blive svært at konstatere i 1989, hvor mange flere arbejdspladser der er skabt, og hvor mange flere personer der er flygtet til udlandet. Men det, det drejer sig om, er også, at vi får begyndt at skabe et betydeligt gunstigere investerings- og erhvervs-klima i vort land. Vi står foran nogle store udfordringer i relation til det indre marked. Det er vigtigt både for danske virksomheder og udenlandske virksomheder, som vil etablere sig her i landet, at vi har nogle fornuftige vilkår. Men der er andre elementer end formueskatten, der spiller ind her. Det er det samlede skattetryk, der indgår i en virksomheds vurdering af, hvor attraktivt det er for dansk erhvervsliv at producere og eksportere.